

land. Men naar saaledes den nordvestlige Del af Sjælland sættes i Forbindelse med Esbjerg, saa skjønner jeg ikke rettere, end at en anden Del af Sjælland, nemlig den østlige, bliver tilbage; den vil faae en lang Vej, naar den skal gaa over Långaa—Struer, men anlægge vi en Jernbane fra Lange til Silkeborg, saa faar hele den østlige Del af Sjælland let Forbindelse med Esbjerg over Herning. Vel er der ikke foreslaaet nogen Långebane, men den kan komme siden, saa at selv om den ærede Minister skulde have Betænkelighed ved nu at gaa ind derpaa, vil det ikke for mig være en Grund mod nu at gaa ind paa dette Lovforslag. Jeg maa ligesom det blev nævnt af en anden æret Læser, anse det rigtigt, at Silkeborg—Herningbanen bliver kjøbt. Man bør ikke have først et Stykke Statsbane, saa en Privatbane og saa atter et Stykke Statsbane og saa atter en Privatbane. Da Silkeborg—Herningbanen desuden dolker saa store Omkostninger, tror jeg ogsaa, at det af den Grund vil være i Statskassens velforstaaede Interesse at kjøbe den, forudsat at det kan ske paa rimelige Betingelser, og der er neppe Grund til at tro, at det ikke skulde kunne blive tilfældet. Den ærede Minister har vist heller ikke Synderligt at indvende derimod; thi da vi sidst forhandlede denne Sag, udtalte han udtrykkelig, at han haabede, at det kunde ske ved Leilighed. Der er kun een Betingelse, jeg fra min Side, foreløbig i det Mindste, vilde fastholde for at skulle gaa ind paa Herningbanens Fortsættelse, nemlig at den sker i en sydlig Retning, i den Retning, som tidligere er foreslaaet af et Udvalg, og som Ministeren heller ikke den Gang lagde uoverstigelige Hindringer i Veien for. Fra Herning til Algod eller Tistrup er den korteste Linie for den gennemgaende Trafik, og det har for mig megen Betydning, selv om Anlægsomkostningerne ere noget dyrere. Dertil kommer, at man ved den sydlige Retning kan fremme Kulturen, Hebeopdyrkingen. Man kan saaledes slaa to Fluor med eet Smæk: gjøre den gennemgaende Trafik kortere og billigere og fremme Opdyrkingen af et stort Opland, som har længere til en Jernbane end nogen anden; Egn. I det Stykke kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (Clausager). Jeg forstaaer ikke, at den Stump Bane fra Herning til Skjærn kan have synderlig Betydning for den Egn's Bedkommende. Ingen Del af den Egn vil have mere end to Mil til Banen, saaledes som det er allerede nu. Men for den gennemgaende Trafik kan jeg vel forstaa, at den omtrent kan have samme Betydning, kun at Veien derved bliver noget længere. Jeg maa altsaa i det Mindste foreløbig holde paa den sydlige Retning og navnlig paa at faae en Station ved Årenborg, som det tidligere er blevet nævnt i det andet Thing. Der bliver et stort Opland, som vil have Nytte af en Station ved Årenborg; naar kun denne Station kom-

mer, saa er Udmundingspunktet mod Vest ikke for mig det afgjørende Punkt, idet jeg dog gaar ud fra, at det maa blive enten Algod eller Tistrup. Jeg har saa meget heller fremhævet denne Linie, som det er mig bekendt, at den støttes af en Mængde Kommuner, og saa vidt jeg husker af 3 Amter, for ikke at tale om Hedeselskabet. Den har altsaa overmaade dygtige Talsmænd for sig, som ere nøie bekendt med de lokale Forhold. Jeg veed nok, at Regjeringens Konsulent i Jernbanesager, Sussitsraad Tegner, er af en modsat Mening, nemlig at en nordlig Retning er at foretrække, men det tror jeg er en meget uheldig Linie. Jeg anbefaler paa det Varmeste at gaa saa sydlig som muligt; derved er Chancen for Lange—Silkeborg ikke ubeløstet, hvorved man altsaa vil faae den østlige Del af Sjælland sat i gennemgaende Forbindelse med Esbjerg. Jeg anbefaler denne Sag til videre Fremme paa de af mig nævnte Betingelser, og da navnlig den, at Tilskudet fra Ringkjøbing Amt maa blive betydelig nedsat. Det er min Overbevisning, at ellers bliver der ingen Fortsættelse af Banen, og da denne Bane dog egentlig har meget ringe Betydning for Ringkjøbing Amt, som saadan, men desto mere for den gennemgaende Trafik, finder jeg, at det er en billig Fordring.

Formanden (Kraabbe): Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Roch: Jeg bad om Ordet for at berigtige en Misforstaaelse, hvori det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Sjægsbro) gjorde sig skyldig, da han havde Ordet. Jeg havde i mit Foredrag tilladt mig at udtale, Omsæt om, at det eventuelle Udvalg vilde arbejde med Alvor for at faae denne Sag fremmet. Det har det ærede Medlem opfattet, som om jeg vilde insinuere, at det tidligere Udvalg ikke havde stænket Sagen nogen Alvor. Det ærede Medlem maa i den Henseende have en om Samvittighed (Sjægsbro): Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning, thi jeg kan sige med Sandhed, at jeg i alt Fald ikke har tænkt paa noget Saadant, da jeg tillob mig at komme med hin Udtalelse. Svad jeg vilde bede det eventuelle Udvalg om, var at arbejde med Alvor, saaledes at der kunde komme Noget ud af Sagen, og at det da vilde vise denne Alvor, ikke blot derved, at det ikke hængte mere paa Lovforslaget, end dette kunde være — og denne Henvendelse kan jeg rette til mig selv, da jeg tidligere har været med til at lave ud af et lignende Lovforslag en meget stor Plan til Jernbanebygning her i Landet — men ogsaa derved, at man vil resignere i Henseende til de Linieretninger, som ere foreslaaede i Lovforslaget. Denne Anmodning tør jeg særlig adressere til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (E. Nielsen); det giver